

Въ това време Филипъ II, царь Македонски, испратилъ до Аннибала пратенници да сключатъ съ него съюзъ, за взаимна помощъ. Пратенниците му успѣли да излѣзатъ на ю. отъ Кротонъ и да минатъ прѣзъ римскитѣ отряди въ Апулия, като казвали, че били испратени да сключатъ съюзъ съ Римъ, отишли право при Аннибала, сключили съ него настѣпателенъ и отбранителенъ съюзъ и съ трима старши картагенски военачалници, които Аннибалъ испратилъ съ тѣхъ, тръгнали назадъ. Но на морето тѣ били хванати отъ римлянитѣ и принудени да имъ даджтъ договора и писмата на Аннибала, които тѣ испратили на римския сенатъ. Филипъ испратилъ други пратенници, които имали по добъръ успѣхъ, но това било вече къмъ края на лѣтото и Филипъ прѣзъ тѣзи година не можалъ нищо да прѣдприеме. А римлянитѣ взели противъ него надлѣжащи мѣрки.

Между това въ Кампания капуанцитѣ много искали да привлѣкатъ на своя страна жителитѣ на града Кума, които били вѣрни на римлянитѣ, и като испитали всички сръдства за това, най послѣ прибѣгнали до една хитрость: тѣ поканили кумскитѣ сенатори въ градъ Гама (днесъ Cuarto), на с.-ис. отъ Кума, на единъ религиозенъ празникъ въ време на който се готвили съ единъ отрядъ отъ войскитѣ си внезапно да завладѣятъ Кума. Жителитѣ на послѣдния, подозирайки въ това нѣкоя хитрость, съгласили се, но прѣдизвѣстили Семпрония, който прѣминалъ въ това време отъ лагера близо до Синuessa въ другъ лагеръ близо до Литернъ (днесъ Patria), на с. отъ Кума. Семпроний късно сръщу деня на празника се приближилъ до Кума, а близо до Гама скрито се расположили 14.000 капуански войски, съ намѣрение, прѣзъ 2-та нощна

стража, въ време на религиознитѣ обряди въ Гама внезапно да нападнатъ Кума и да завладѣятъ града безъ съпротивление. Но Семпроний въ сщщото време тръгналъ отъ Кума за Гама и всрѣдъ нощъ внезапно нападналъ лагера на капуанския отрядъ, отъ който около 2.000 били убити, а останалитѣ избѣгали въ Капуа. Семпроний загубилъ не по вече отъ 100 души, прѣвзелъ и разграбилъ лагера на капуанцитѣ и веднага пакъ се върналъ къмъ Кума, опасаящъ се да не бжде атакуванъ отъ Аннибала, който билъ расположенъ въ това време на лагеръ въ планината Тифатъ, на и. близо до Капуа.

Аннибалъ още на другия день отишълъ къмъ града Кума и обсадилъ въ него Семпрония. И двамата направили по една кула, обсадна и отбранителна, и ги доближили до градската стѣна. Но Семпроний успѣлъ да подпали Аннибаловата кула и въ сщщото време направилъ вилазка, тѣй искусно съобразена и извършена, че нанесълъ на Аннибала една загуба отъ 1.300 души убити и 50 души плѣнени. На другия день Аннибалъ построилъ армията си прѣдъ града въ боенъ рѣдъ, извиквайки Семпрония на бой, но като видялъ, че той не излиза, снелъ обсадата и се върналъ въ лагера си на планината Тифатъ, безъ успѣхъ въ прѣдприятието си противъ малкия градецъ Кума, но съ загуба, доста чувствителна за армията му.

Въ сщщото време единъ отъ легатитѣ на Марцелла, Семпроний Лонгъ, нападналъ близо до Грументъ въ Лукания (днесъ Saronata въ Калабрия) Аннибалова военачалникъ Ханнонъ и го разбилъ, като му нанесълъ загуба по голѣма отъ 2.000 души и му взелъ 42 значки или знамена. Ханнонъ съ останкитѣ отъ отряда си отсѣпилъ въ Бруттий.